

## Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych

(2022/C 498/16)

<b>Sprawozdawca:</b>	Jean-Noël VERFAILLIE (FR/RE), mer Marly
<b>Dokument źródłowy:</b>	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów  COM(2022) 156  Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania danych środowiskowych z instalacji przemysłowych i ustanowienia Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych  COM(2022) 157

## I. ZALECANE POPRAWKI

**Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów**

COM(2022) 156

**Poprawka 1**

Motyw 16

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(16) Należy zwiększyć skuteczność wkładu dyrektywy 2010/75/UE w efektywność energetyczną, zasobooszczędność i gospodarkę o obiegu zamkniętym w Unii z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” jako zasady przewodniej polityki energetycznej Unii. W związku z tym w pozwoleniach należy, o ile to możliwe, ustanawiać obowiązkowe wielkości dopuszczalnej efektywności środowiskowej dotyczące poziomów zużycia zasobów i zasobooszczędności, w tym w odniesieniu do wykorzystywania wody, energii i materiałów pochodzących z recyklingu, na podstawie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT AEPL) określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT.	(16) Należy zwiększyć skuteczność wkładu dyrektywy 2010/75/UE w efektywność energetyczną, zasobooszczędność i gospodarkę o obiegu zamkniętym w Unii z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” jako zasady przewodniej polityki energetycznej Unii. W związku z tym właściwe organy rozważają ustanowienie, o ile to możliwe, obowiązkowych wielkości dopuszczalnej efektywności środowiskowej dotyczących poziomów zużycia zasobów i zasobooszczędności, w tym w odniesieniu do wykorzystywania wody, energii i materiałów pochodzących z recyklingu, na podstawie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT AEPL) określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT.

**Uzasadnienie**

Poprawka techniczna mająca na celu dostosowanie motywu do proponowanych zmian w odpowiednim artykule.

**Poprawka 2**

## Motyw 25

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(25) Osiągnięcie celów Unii dotyczących czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r. wymaga głębokiej transformacji gospodarki Unii. Zgodnie z 8. unijnym programem działań w zakresie środowiska należy zatem wymagać od operatorów instalacji objętych dyrektywą 2010/75/UE włączenia planów transformacji do swoich systemów zarządzania środowiskowego. Takie plany transformacji uzupełnią również wymogi dotyczące sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE<sup>(1)</sup>, zapewniając środki umożliwiające konkretne wdrożenie tych wymogów na poziomie instalacji. Głównym priorytetem jest transformacja energochłonnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I. Operatorzy energochłonnych instalacji powinni zatem przedstawić plany transformacji do 30 czerwca 2030 r. Od operatorów instalacji prowadzących inne rodzaje działalności wymienione w załączniku I należy wymagać przedstawienia planów transformacji w ramach ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r. <b>Plany transformacji powinny pozostać dokumentami orientacyjnymi przygotowywanymi na odpowiedzialność operatorów, jednak organizacja zajmująca się audytem, z którą operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego powinna sprawdzić, czy plan transformacji zawiera minimalny zakres informacji na potrzeby włączenia do aktu wykonawczego przez Komisję Europejską, a operatorzy powinni upublicznić plany transformacji.</b></p> <p><sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).</p>	<p>(25) Osiągnięcie celów Unii dotyczących czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r. wymaga głębokiej transformacji gospodarki Unii. Zgodnie z 8. unijnym programem działań w zakresie środowiska należy zatem wymagać od operatorów instalacji objętych dyrektywą 2010/75/UE włączenia planów transformacji do swoich systemów zarządzania środowiskowego. Takie plany transformacji uzupełnią również wymogi dotyczące sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE<sup>(1)</sup>, zapewniając środki umożliwiające konkretne wdrożenie tych wymogów na poziomie instalacji. Głównym priorytetem jest transformacja energochłonnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I. Operatorzy energochłonnych instalacji powinni zatem przedstawić <b>orientacyjne</b> plany transformacji do 30 czerwca 2030 r. Od operatorów instalacji prowadzących inne rodzaje działalności wymienione w załączniku I należy wymagać przedstawienia <b>orientacyjnych</b> planów transformacji w ramach ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r.</p> <p><sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).</p>

**Uzasadnienie**

Poprawka techniczna mająca na celu dostosowanie motywu do proponowanych zmian w odpowiednim artykule.

**Poprawka 3**

## Artykuł 1 punkt 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5) w art. 5 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4 państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenia udzielane na podstawie niniejszego artykułu były udostępniane społeczności w internecie bezpłatnie i bez ograniczenia dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników. Ponadto udostępnia się publicznie na tych samych warunkach streszczenie każdego pozwolenia. Streszczenie to zawiera co najmniej:</p> <p>a) przegląd podstawowych warunków pozwolenia;</p> <p>b) dopuszczalne wielkości emisji i dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej;</p> <p>c) wszelkie odstępstwa przyznane zgodnie z art. 15 ust. 4;</p> <p>d) wszelkie mające zastosowanie konkluzje dotyczące BAT;</p> <p>e) przepisy dotyczące ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia.</p> <p>Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający format, jaki należy stosować na potrzeby streszczenia, o którym mowa w akapicie drugim. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;</p>	<p>5) w art. 5 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4 państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenia udzielane na podstawie niniejszego artykułu były udostępniane społeczności w internecie bezpłatnie i bez ograniczenia dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników. Ponadto udostępnia się publicznie na tych samych warunkach streszczenie każdego pozwolenia. Streszczenie to zawiera co najmniej:</p> <p>a) przegląd podstawowych warunków pozwolenia;</p> <p>b) dopuszczalne wielkości emisji i dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej;</p> <p>c) wszelkie odstępstwa przyznane zgodnie z art. 15 ust. 4;</p> <p>d) wszelkie mające zastosowanie konkluzje dotyczące BAT;</p> <p>e) przepisy dotyczące ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia.</p> <p><b>f) wskazanie konkretnego organu odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o przekazanie informacji i skarg.</b></p> <p>Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający format, jaki należy stosować na potrzeby streszczenia, o którym mowa w akapicie drugim. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;</p>

**Uzasadnienie**

Spółeczeństwo należy powiadomić o tym, jaki szczebel jest odpowiedzialny za przekazywanie informacji i za rozpatrywanie skarg, aby uniknąć sytuacji, w której wnioski będą kierowane do niewłaściwego organu, co stanowi obciążenie dla administracji publicznej i utrudnia otrzymywanie informacji.

**Poprawka 4**

## Artykuł 1 punkt 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>12) art. 15 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 15</p> <p><b>Dopuszczalne wielkości emisji, dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, równoważne parametry oraz środki techniczne</b></p>	<p>12) art. 15 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 15</p> <p><b>Dopuszczalne wielkości emisji, dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, równoważne parametry oraz środki techniczne</b></p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>[...]</p> <p>3a. Właściwy organ <b>określa</b> dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, zapewniające w normalnych warunkach eksploatacji nieprzekraczanie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5.</p> <p>[...]"</p>	<p>[...]</p> <p>3a. Właściwy organ <b>może określić</b> dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, zapewniające w normalnych warunkach eksploatacji nieprzekraczanie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5.</p> <p>[...]"</p>

### Uzasadnienie

Obowiązek ustanowienia wiążących wartości efektywności doprowadziłby do niespójnych regulacji i osłabiłby transformację przemysłową. Wymóg ten powinien być pozostawiony do uznania właściwych organów po przeprowadzeniu starannej oceny, która wykaże, że nie doprowadzi on do niespójności między warunkami pozwolenia określonymi gdzie indziej.

### Poprawka 5

Artykuł 1 punkt 18a

(Nowy punkt)

Artykuł 25 ustęp 3 dyrektywy 2010/75/UE	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie określają co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).</p> <p>Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b).</p>	<p><b>(18a) art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</b></p> <p>3. Państwa członkowskie określają co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).</p> <p><b>W tym celu interes wszelkich organów publicznych na szczeblu niższym niż krajowy, których terytorium lub ludność mogłyby doświadczyć negatywnych skutków, a także przestrzeganie wszelkich wymogów prawa krajowego, uważa się za wystarczające do celów ust. 1 lit. a).</b></p> <p>Takie organizacje <b>lub organy</b> uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b).</p>

### Uzasadnienie

KR popiera udział społeczeństwa i dostęp władz lokalnych do wymiaru sprawiedliwości i z zadowoleniem przyjmuje zmiany wprowadzone w tym aspekcie, lecz jednocześnie sugeruje zapewnienie władzom lokalnym i regionalnym dostępu do wymiaru sprawiedliwości we wszystkich państwach członkowskich, a także apeluje o pełne i terminowe informacje oraz zagwarantowanie udziału społeczeństwa we wszystkich procedurach.

## Poprawka 6

## Artykuł 1 punkt 22

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>22) dodaje się art. 27a–27d w brzmieniu:</p> <p>„[...]”</p> <p>Artykuł 27d</p> <p><b>Transformacja w kierunku czystego, neutralnego dla klimatu przemysłu o obiegu zamkniętym</b></p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby operator do 30 czerwca 2030 r. włączył <b>do swojego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14 A, plan transformacji</b> każdej instalacji realizującej którykolwiek z rodzajów działalności wskazanych w <b>pkt 1, 2, 3, 4, 6.1a i 6.1b załącznika I. Plan transformacji</b> zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, stosując format, o którym mowa w ust. 4.</p> <p><b>Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby organizacja zajmująca się audytem, z którą operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego, dokonała do dnia 31 grudnia 2031 r. oceny zgodności planów transformacji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, wskazanym w ust. 4.</b></p> <p>2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator w ramach przeglądu warunków pozwolenia zgodnie z art. 21 ust. 3 po publikacji decyzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r. włączył do swojego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a, plan transformacji każdej instalacji prowadzącej jakąkolwiek działalność wymienioną w wykazie w załączniku I, o której nie ma mowy w ust. 1. Plan transformacji zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, wykorzystując format, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby organizacja zajmująca się audytem, z którą operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego, dokonała oceny zgodności planów transformacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 4.</p>	<p>22) dodaje się art. 27a–27d w brzmieniu:</p> <p>„[...]”</p> <p>Artykuł 27d</p> <p><b>Transformacja w kierunku czystego, neutralnego dla klimatu przemysłu o obiegu zamkniętym</b></p> <p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby operator do 30 czerwca 2030 r. – <b>w ramach przeglądu warunków pozwolenia zgodnie z art. 21 ust. 3 po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r.</b> – włączył <b>orientacyjny plan transformacji</b> każdej instalacji realizującej którykolwiek z rodzajów działalności wskazanych w <b>załączniku I. Orientacyjny plan transformacji</b> zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, wykorzystując format, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>2. Operator podaje <b>streszczenie swojego orientacyjnego planu transformacji</b> do wiadomości publicznej.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Operator podaje <b>swój plan</b> transformacji, <b>a także wyniki oceny, o której mowa w ust. 1 i 2</b>, do wiadomości publicznej <b>w ramach publikacji swojego systemu zarządzania środowiskowego</b>.</p> <p>4. Komisja przyjmie do 30 czerwca 2028 r. akt wykonawczy określający format planów transformacji. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;</p>	<p>3. Komisja przyjmie do 30 czerwca 2028 r. akt wykonawczy określający format planów transformacji. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;</p>

### Uzasadnienie

Orientacyjny charakter planu transformacji wydaje się odpowiedni, ponieważ realizowane cele są perspektywiczne i zależą od efektów zewnętrznych (np. dostępności wektorów odnawialnych i niskoemisyjnych). Chodzi też o uniknięcie skomplikowanych procedur wydawania pozwoleń.

### Poprawka 7

Artykuł 1 punkt 31

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>31) art. 79 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 79</p>	<p>31) art. 79 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 79</p>
<p><b>Sankcje</b></p> <p>1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadomiamy niezwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadomiamy ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.</p> <p>2. Sankcje, o których mowa w ust. 1, obejmują grzywny proporcjonalne do obrotu osoby prawnej lub dochodu osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia. Poziom takich grzywien wylicza się w taki sposób, aby skutecznie pozbawiały one osobę, która odpowiada za naruszenie, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku tego naruszenia. Jeżeli naruszenia się powtarzają, poziom grzywien stopniowo się zwiększa. W przypadku naruszenia popełnionego przez osobę prawną maksymalna wysokość takich grzywien wynosi co najmniej 8 % rocznego obrotu operatora <b>w danym państwie członkowskim</b>.</p>	<p><b>Sankcje</b></p> <p>1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadomiamy niezwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadomiamy ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.</p> <p>2. Sankcje, o których mowa w ust. 1, obejmują grzywny proporcjonalne do obrotu osoby prawnej lub dochodu osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia. Poziom takich grzywien wylicza się w taki sposób, aby skutecznie pozbawiały one osobę, która odpowiada za naruszenie, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku tego naruszenia. Jeżeli naruszenia się powtarzają, poziom grzywien stopniowo się zwiększa. W przypadku naruszenia popełnionego przez osobę prawną maksymalna wysokość takich grzywien wynosi co najmniej 8 % rocznego obrotu operatora, <b>z uwzględnieniem spółek dominujących i spółek zależnych</b>.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje, o których mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach należycie uwzględniały następujące kwestie:</p> <p>a) charakter, wagę i skalę naruszenia;</p> <p>b) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;</p> <p>c) ludność lub środowisko, na którą lub na które naruszenie wpłynęło, mając na uwadze wpływ naruszenia na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.”.</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje, o których mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach należycie uwzględniały następujące kwestie:</p> <p>a) charakter, wagę i skalę naruszenia;</p> <p>b) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;</p> <p>c) ludność lub środowisko, na którą lub na które naruszenie wpłynęło, mając na uwadze wpływ naruszenia na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.</p> <p><b>4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki finansowe uzyskane z sankcji były wykorzystywane w pierwszej kolejności do naprawy szkód poniesionych przez władze lokalne lub do zrekompensowania tych szkód.</b></p> <p><b>W przypadku gdy stosowanie dyrektywy pociąga za sobą zmianę skali działalności gospodarczej lub jej zamknięcie, przy określaniu sankcji należy uwzględnić konsekwencje społeczne, jakie miało to dla władz lokalnych. Ponadto państwa członkowskie muszą dopilnować, aby środki finansowe uzyskane z sankcji były wykorzystywane do zrekompensowania strat społecznych i gospodarczych poniesionych przez władze lokalne, w porozumieniu z władzami lokalnymi i regionalnymi.”</b></p>

### Uzasadnienie

Wpływ zanieczyszczenia na społeczności lokalne może doprowadzić do szkód środowiskowych, zdrowotnych, społecznych i gospodarczych, które mogą okazać się niezwykle problematyczne, zwłaszcza dla małej lub ubogiej społeczności. Należy to uwzględnić przy określaniu sankcji.

## II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

### Uwagi ogólne

1. Przypomina o swoim zaangażowaniu na rzecz przyspieszenia sprawiedliwej i ekologicznej transformacji w kierunku osiągnięcia neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r. – transformacji korzystnej dla terytoriów Unii Europejskiej i niepozostawiającej żadnej społeczności ani obszaru Unii Europejskiej na uboczu. W związku z tym popiera przegląd dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (IED), która nie tylko powinna pomóc zapobiegać zanieczyszczeniom i utrzymać je pod kontrolą w celu lepszej ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, ale również ma służyć zachęcaniu do innowacji, nagradzaniu pionierów i przyczynianiu się do zapewniania równych szans na rynku UE.

2. Uważa, że dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych zapewnia skuteczne ramy prawne, które już okazały się pomocne w ograniczaniu emisji przemysłowych różnych zanieczyszczeń i jako takie pozostają odpowiednie do transformacji, jakiej musi dokonać przemysł europejski, aby osiągnąć cele Europejskiego Zielonego Ładu. Podkreśla, że synergie między podejściem zapobiegawczym określonym w dyrektywie w sprawie emisji przemysłowych a podejściem rynkowym przyjętym w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) mogą prowadzić do sytuacji, w której wygrają wszyscy: operatorzy, klimat i środowisko.

3. Popiera podejście oparte na podstawach naukowych, w szczególności w celu oceny rzeczywistego wpływu działalności przemysłowej na ogólne zanieczyszczenie.

4. Wskazuje, że jednym z obecnych utrzymujących się niedociągnięć jest brak spójności w stosowaniu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych w państwach członkowskich.

5. Zwraca uwagę na kontekst, w którym przeprowadza się proponowany przegląd dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (ceny energii, galopująca inflacja, zakłócenia w łańcuchach dostaw), i ostrzega przed negatywnym wpływem, jaki źle przemyślana reforma dyrektywy miałaby na konkurencyjność przemysłową Europy.

6. Odnotowuje w związku z tym zastrzeżenia wyrażone przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej w sprawozdaniu na temat oceny skutków przeglądu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych <sup>(1)</sup>, w szczególności brak jasności w tekście odnośnie do niektórych skutków przeglądu dla konkurencyjności przemysłu (ryzyko przenoszenia działalności i zastępowania produktami z krajów trzecich stosujących mniej rygorystyczne przepisy, zwłaszcza dotyczące nowo włączonych działań), a także brak jasności odnośnie do tego, jaki wpływ na obszary wiejskie i na ceny dla konsumentów będzie miało włączenie zwierząt gospodarskich w zakres dyrektywy.

7. Wzywa współprawodawców do zwiększenia spójności wdrażania dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych oraz do uwzględnienia kosztów i wyzwań związanych z transformacją w kontekście polityki handlowej UE, aby uniknąć nieuczciwej konkurencji ze strony państw trzecich.

8. Przypomina w związku z tym, że tereny przemysłowe objęte dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych podlegają również w dużej mierze regulacjom i przepisom dotyczącym dekarbonizacji. Apeluje, by dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych nie ingerowała w te stosowane już w przemyśle i szczególnie skuteczne narzędzia, co pozwoli uniknąć niespójności i umożliwi promowanie w jak najbardziej opłacalny sposób wysiłków na rzecz dekarbonizacji.

### **Zapewnienie skuteczności dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych**

9. Uważa, że ogólna zasada informowania społeczeństwa i potrzeba nieograniczania rozpowszechniania użytecznych informacji powinna być zgodna z ochroną i bezpieczeństwem obiektu i z tajemnicą handlową oraz z zapobieganiem złośliwym działaniom.

10. Zaznacza, że utrzymanie kluczowych zasad i zintegrowanego podejścia zawartych w dyrektywie w sprawie emisji przemysłowych przyczynia się do powodzenia transformacji przemysłowej.

11. Popiera zatem zachowanie definicji najlepszych dostępnych technik (BAT) oraz procesu sewilskiego (w ramach którego opracowuje się dokumenty referencyjne dotyczące najlepszych dostępnych technik, tzw. BREF).

12. Wyraża zastrzeżenia co do obecnego brzmienia art. 15 ust. 3, a mianowicie określania dopuszczalnych wielkości emisji na możliwie najbardziej rygorystycznym poziomie opisanym w konkluzjach dotyczących BAT.

13. Kwestionuje brzmienie art. 15 ust. 3a dotyczącego poziomów efektywności środowiskowej związanych z BAT. Wymóg ten powinien być pozostawiony do uznania właściwych organów po przeprowadzeniu starannej oceny, która wykaże, że nie doprowadzi on do niespójności między warunkami pozwolenia określonymi gdzie indziej.

14. Zdecydowanie popiera zasadę „zanieczyszczający płaci”, podziela stanowisko Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, że należy jasno zdefiniować tę zasadę i opowiada się za wzmocnieniem przepisów dotyczących kar i odszkodowań. Kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać oraz uwzględniać pełną strukturę własnościową przedsiębiorstw w trosce o to, by były nakładane na odpowiedzialne strony.

15. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne muszą zająć się środowiskowymi, zdrowotnymi, społecznymi i gospodarczymi skutkami zanieczyszczenia. Należy również wykorzystać środki finansowe uzyskane z kar i płatności wyrównawczych, aby pomóc władzom lokalnym i regionalnym w radzeniu sobie z konsekwencjami zanieczyszczeń.

16. Popiera utworzenie Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych. Niemniej wzywa do podjęcia wysiłków na rzecz ograniczenia dodatkowych obciążeń administracyjnych dla władz lokalnych i regionalnych.

### **Zakres stosowania**

17. Jest zdania, że wszelkie rozszerzenie na nowe sektory wymaga uważnej analizy, w tym oceny kosztów i korzyści, z uwzględnieniem m.in. środków i ram politycznych obowiązujących w tej dziedzinie.

18. Popiera rozszerzenie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych na inne sektory, takie jak sektor wołowiny. Wyraża jednak zaniepokojenie z powodu obciążeń i kosztów administracyjnych i proponuje rozważenie środków mających na celu finansowe wsparcie przedsiębiorstw oraz władz lokalnych i regionalnych w tej transformacji, ze szczególnym uwzględnieniem skutków społecznych dla małych przedsiębiorstw. Wzywa współprawodawców, aby nie ograniczali się wyłącznie do wartości progowej odnoszącej się do chowu zwierząt gospodarskich.

19. Apeluje o bardziej dogłębną ocenę potencjalnego włączenia akwakultury do dyrektywy, z uwzględnieniem kosztów i korzyści dla środowiska i klimatu, oceny obciążeń administracyjnych i kosztów dla przedsiębiorstw oraz ze szczególnym uwzględnieniem skutków społecznych w społecznościach lokalnych, w których akwakultura stanowi istotną część lokalnej gospodarki.

---

<sup>(1)</sup> SEC(2022) 169



20. Ostrzega, że nadmierne rozszerzenie na mocy art. 74, które umożliwia poszerzenie zakresu stosowania w drodze aktu delegowanego, mogłoby zagrozić całemu procesowi gromadzenia dokładnych danych, wpłynąć na funkcjonowanie procesu sewilskiego i zwiększyć liczbę wydawanych pozwoleń.

### **Wsparcie dla innowacji**

21. Podziela ambicję stymulowania badań naukowych i innowacji w zakresie bardziej ekologicznych technologii w celu realizacji założeń Zielonego Ładu.

22. Z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych (INCITE), który mógłby stać się atutem dla innowacji w UE. Domaga się jednak, aby INCITE nie powielał procesu przeglądu w ramach BREF.

23. Przypomina, że innowacje mają również miejsce na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz że samorządy powinny znaleźć się wśród instytucji publicznych zaangażowanych w działania nowego INCITE.

24. Odnotowuje gotowość do łączenia poziomów efektywności z nowymi technikami. Uważa, że istnieje ryzyko wstrzymania skutecznego wdrażania tych nowych technik, jeżeli nie będzie całkowitej pewności, że dopuszczalne wielkości emisji zawarte w pozwoleniach są możliwe do osiągnięcia.

25. Z zadowoleniem przyjmuje długoterminowe plany transformacji. Jednak zaznacza, że plany te muszą mieć charakter orientacyjny i że należy je opracować na poziomie przedsiębiorstwa, a nie w miejscu prowadzenia działalności, oraz że ujawnianie informacji na ich temat nie może naruszać tajemnic przemysłowych.

26. Uznaje, że proponowane działania nie wydają się budzić wątpliwości co do ich zgodności z zasadą pomocniczości ze względu na transgraniczny charakter zanieczyszczeń pochodzących z instalacji rolno-przemysłowych oraz ze względu na potrzebę zapewnienia równych warunków działania na jednolitym rynku. Proponowane działania nie wydają się też budzić jakiś ogólniejszych wątpliwości co do ich zgodności z zasadą proporcjonalności ze względu na pilną potrzebę rozwiązania kryzysu środowiskowego i klimatycznego.

Bruksela, dnia 12 października 2022 r.

Vasco ALVES CORDEIRO

*Przewodniczący  
Europejskiego Komitetu Regionów*

---